

Şimdi Yar Önümüzde Kış

— Atiye DANIŞ · 21 Ekim 2012

Semalardan yağmur yerine
Kurşunlar yağarken yine
Özledim demelerin nafîle artık
Hele ki bunca zamandan sonra
Miadı dolmuş beklèmeler varken
Ve nihayetinde en sona gelmişken
Vuslata beş var derken
Saatler gidişine durdu yar

Sus hiç konuşma
Duysun cümle âlem görsün ahval
Bitirdim yüreğimdeki 'Hasretine Tutsak' baharları
Ve anılarda gözyaşlarımdan binlerce sayfa mor/sa
Bil ki
Aşka yelken açmış bütün 'YAZ / LARA' çizgi çektim
El / veda

Dağları mı yık artık hiç değil umurumda
Şimdi yar elde son bahar
Nasıl da telaşa mihlandı bedenim
Ben bittim, sen bittin, biz ve aşk...
Yittik metelik bile etmeyiz artık
Ufukta tiz bir fersiz mum yanar
Değil mi ki saatler gidişine durdu yar

Görüyorsun ya
Ne çok yorulduim artık hüzünlü şarkılardan
Ne çok bezdim acılarımı an be an yaşamaktan
Akli avareyim bu yürekte sönmeyen yangınlardan
Neyse ki hala kopmadım ben kopmam umutlarımdan
Kim bilir belki de
Önümüzde yaşanası mümkün ayazı / boranıyla
Uzun uzadıya hiç bitmeyecek bir kış var...

Bilir misin şair

İçimiz de ne çok dünlerden arta kalanlar
Henüz hiç el bile değemediğimiz
Yürek fırtınalarımızdan kopan
Ve hala avuçlarımızda saklı kalan
Önümüzde yaşanması kış...